

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2004-2005

---

23 FÉVRIER 2005

Proposition de loi contenant le Code de procédure pénale

AMENDEMENTS

N° 339 DE MME NYSENS

Art. 326

Supprimer les §§ 2 et 3 de cet article.

Justification

Cet amendement tient compte de l'arrêt rendu par la Cour européenne des droits de l'homme du 21 janvier 1999 dans l'affaire Van Geysseghem c. Belgique, laquelle a considéré qu'un accusé ne perd pas le bénéfice du droit à être effectivement défendu par un avocat du seul fait de son absence aux débats. Même si le législateur doit pouvoir décourager les absences injustifiées, il ne peut les sanctionner en dérogeant au droit à l'assistance d'un défenseur.

Il reprend les dispositions contenues dans la loi du 12 février 2003 qui a modifié sur ce point l'article 152 du Code d'instruction criminelle suite à l'arrêt Van Geysseghem.

Voir:

Documents du Sénat:

3-450 - 2003/2004:

- N° 1: Proposition de loi de M. Hugo Vandenberghe et consorts.
- N°s 2 et 3: Amendements.
- N° 4: Avis du Conseil d'État.

3-450 - 2004/2005:

- N°s 5 à 12: Amendements.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2004-2005

---

23 FEBRUARI 2005

Wetsvoorstel houdende het Wetboek van strafprocesrecht

AMENDEMENTEN

Nr. 339 VAN MEVROUW NYSENS

Art. 326

De §§ 2 en 3 van dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

In dit amendement wordt rekening gehouden met het arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 21 januari 1999 in de zaak Van Geysseghem versus België, waarin het Hof heeft geoordeeld dat een beschuldigde het recht om effectief te worden verdedigd door een advocaat niet verliest alleen vanwege zijn afwezigheid op de debatten. De wetgever moet ongerechtvaardigde afwezigheden wel kunnen ontmoedigen, maar hij mag ze niet bestraffen door af te wijken van het recht op bijstand van een raadsman.

Dit amendement neemt de bepalingen over van de wet van 12 februari 2003 die artikel 152 van het Wetboek van strafvordering heeft gewijzigd naar aanleiding van het arrest-Van Geysseghem.

Zie:

Stukken van de Senaat:

3-450 - 2003/2004:

- Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Hugo Vandenberghe c.s.
- Nrs. 2 en 3: Amendementen.
- Nr. 4: Advies van de Raad van State.

3-450 - 2004/2005:

- Nrs. 5 tot 12: Amendementen.

N° 340 DE MME NYSSENS

Art. 326

Remplacer le § 5 de cet article par ce qui suit:

«§ 5. Si la citation a eu lieu à la personne du prévenu ou que le prévenu en a eu connaissance et que le prévenu a manifesté sa volonté de manière non équivoque de renoncer à comparaître ou à se faire représenter par un avocat, le jugement rendu sera réputé contradictoire et sera signifié à la requête du ministère public. Un mandat d'amener peut être décerné à l'égard du prévenu».

Justification

Cet amendement reprend l'article 152, § 2, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle tel qu'il a été modifié par la loi du 12 février 2003, mais en lui apportant des modifications substantielles:

1° la sanction du «réputé contradictoire» et du mandat d'amener ne peut intervenir que si le ministère public prouve que la citation a eu lieu à la personne du prévenu ou que le prévenu en a eu connaissance et qu'il a manifesté sa volonté de manière expresse ou à tout le moins de manière non équivoque de renoncer à comparaître ou à se faire représenter par un avocat. Cela signifie que la sanction ne s'applique pas si c'est par suite d'une force majeure que le prévenu est absent ou n'est pas représenté par un avocat;

2° cette sanction vaut que le prévenu ait comparu ou non à l'audience d'introduction conformément au § 1er de l'article 152.

Ces aménagements tendent de répondre aux critiques de la doctrine en ce qui concerne l'actuel article 152, qui sont les suivantes:

— Le système sanctionne plus sévèrement celui qui a comparu (en personne ou représenté) à l'audience d'introduction que celui qui a été absent ou ne s'est pas fait représenter à l'audience d'introduction, puisque ce dernier n'encourt pas de sanction s'il est absent à l'audience alors que le juge a ordonné sa comparution personnelle.

— Le système risque de porter atteinte aux droits de la défense dans la mesure où il ne distingue pas l'hypothèse où le prévenu fait volontairement défaut à une audience subséquente et celle où il fait défaut indépendamment de sa volonté. Dans ce dernier cas, ayant été présent à l'audience d'introduction mais dans l'impossibilité d'être présent ou de se faire représenter à l'audience ultérieure, il perdra un degré de juridiction et sera contraint d'introduire un appel. Alors qu'un prévenu qui fait défaut et ne se fait pas représenter sans motif particulier bénéficiera toujours de la voie de l'opposition.

— Ce système peut aboutir en pratique à un effet opposé à l'effet recherché, à savoir que les avocats vont déconseiller à leur client de comparaître à la première audience.

— Il n'est par ailleurs pas certain que la Cour européenne considèrera que la sanction proposée à l'article 152 suite à l'adoption de la loi du 12 février 2003 est mieux proportionnée aux objectifs poursuivis par le législateur, à savoir décourager les absences injustifiées.

Nr. 340 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 326

Paragraaf 5 van dit artikel vervangen als volgt:

«§ 5. Als de dagvaarding is geschied aan de persoon van de beklaagde of de beklaagde er kennis van heeft genomen en op ondubbelzinnige manier de wil heeft te kennen gegeven om niet te verschijnen en zich niet te laten vertegenwoordigen door een advocaat, wordt het vonnis dat gewezen wordt geacht op tegenspraak te zijn en ten verzoeken van het openbaar ministerie aan de beklaagde betekend. Ten aanzien van de beklaagde kan een bevel tot medebrenging worden uitgevaardigd.»

Verantwoording

Dit amendement neemt artikel 152, § 2, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering over, zoals gewijzigd bij de wet van 12 februari 2003, maar met een aantal belangrijke wijzigingen:

1° de sanctie van het «op tegenspraak geacht te zijn» en van het bevel tot medebrenging kan alleen worden opgelegd als het openbaar ministerie bewijst dat de dagvaarding aan de persoon van de beklaagde is geschied of dat de beklaagde er kennis van heeft genomen maar uitdrukkelijk of in elk geval op ondubbelzinnige manier de wil te kennen heeft gegeven om niet te verschijnen of zich niet te laten vertegenwoordigen door een advocaat. Dat betekent dat de sanctie niet wordt toegepast als de beklaagde door overmacht afwezig is of niet door een advocaat wordt vertegenwoordigd;

2° de sanctie wordt toegepast ongeacht of de beklaagde op de inleidingszitting is verschenen overeenkomstig § 1 van artikel 152.

Deze aanpassingen bieden een oplossing voor de bezwaren die in de rechtsleer zijn geopperd tegen het huidige artikel 152, namelijk:

— Het bestaande systeem straft de persoon die is verschenen (persoonlijk of vertegenwoordigd) op de inleidingszitting strenger dan degene die afwezig is gebleven op de inleidingszitting en zich ook niet heeft laten vertegenwoordigen. Die laatste wordt namelijk niet gestraft als hij niet op de terechtzitting verschijnt hoewel de rechter zijn persoonlijke verschijning heeft bevolen.

— Het bestaande systeem kan de rechten van de verdediging schenden omdat er geen onderscheid gemaakt wordt naargelang de beklaagde vrijwillig dan wel om redenen buiten zijn wil verstek laat gaan op een latere terechtzitting. Als hij, in dit laatste geval, aanwezig was op de inleidingszitting maar onmogelijk aanwezig kan zijn of zich onmogelijk kan laten vertegenwoordigen op een latere zitting, verliest hij een aanleg en is hij verplicht om hoger beroep in te stellen. Voor een beklaagde die zonder enige bijzondere reden verstek heeft laten gaan en zich niet heeft laten vertegenwoordigen staat daarentegen nog altijd verzet open.

— Dit systeem kan net het tegenovergestelde gevolg hebben van wat men wil bereiken, namelijk dat advocaten hun cliënten zullen afraden om op de inleidingszitting te verschijnen.

— Het is bovendien niet zeker dat het Europees Hof zal vinden dat de sanctie die, na de goedkeuring van de wet van 12 februari 2003, in artikel 152 is opgenomen beter in verhouding staat tot het door de wetgever nagestreefde doel, namelijk ongerechtvaardigde afwezigheden ontmoedigen.

N° 341 DE MME NYSSSENS

Art. 328

À la première phrase de l'alinéa premier de cet article, insérer après les mots « dommages et intérêts », les mots « de la partie civile ».

Justification

Il s'agit de préciser qu'il s'agit des demandes en dommages et intérêts émanant de la partie civile, et non les demandes incidentes en dommages et intérêts formées par le prévenu contre la partie civile en réparation du préjudice causé à celui-ci par les poursuites. Ces dernières demandes sont celles que vise l'actuel article 159 du Code d'instruction criminelle, dont la substance est reprise au présent article.

N° 342 DE MME NYSSSENS

Art. 328

À l'alinéa premier de cet article, insérer ce qui suit entre la première et la deuxième phrase :

« Il statue par le même jugement sur les demandes en dommages-intérêts formées par le prévenu contre la partie civile ».

Justification

L'amendement vise à reprendre l'hypothèse actuellement visée par l'article 159 du Code d'instruction criminelle, à savoir le sort réservé aux demandes incidentes en dommages-intérêts formées par le prévenu contre la partie civile en réparation du préjudice causé à celui-ci par les poursuites (*cf.* Avis du Conseil d'État, p. 83, lequel suggère qu'une précision figure à cet égard dans l'exposé des motifs).

N° 343 DE MME NYSSSENS

Art. 329

Supprimer cet article.

Justification

Cet article fait double emploi avec l'article 493 (Avis du Conseil d'État, p. 83). Il est préférable de conserver l'article 493 qui concerne toutes les juridictions (Avis de la Cour de cassation).

N° 344 DE MME NYSSSENS

Art. 330

Supprimer cet article.

Nr. 341 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 328

In de eerste volzin van het eerste lid van dit artikel na de woorden « schadevergoeding » de woorden « van de burgerlijke partij » invoegen.

Verantwoording

Er moet worden verduidelijkt dat het gaat om vorderingen tot schadevergoeding van de burgerlijke partij en niet om tussenvorderingen tot schadevergoeding die de beklaagde instelt tegen de burgerlijke partij, tot schadeloosstelling van het nadeel dat hem door de vervolging veroorzaakt is. Deze vorderingen worden momenteel geregeld in artikel 159 van het Wetboek van strafvordering, waarvan de inhoud grotendeels wordt overgenomen in artikel 328.

Nr. 342 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 328

In het eerste lid van dit artikel, tussen de eerste en de tweede volzin het volgende invoegen :

« In hetzelfde vonnis beslist zij over de vordering tot schadevergoeding van de beklaagde tegen de burgerlijke partij ».

Verantwoording

Dit amendement neemt de regeling over vervat in het huidige artikel 159 van het Wetboek van strafvordering, waarin bepaald wordt wat moet gebeuren met de tussenvorderingen tot schadevergoeding die de beklaagde instelt tegen de burgerlijke partij, tot schadeloosstelling van het nadeel dat hem door de vervolging veroorzaakt is (zie Advies van de Raad van State, blz. 83, waarin hij voorstelt om dit te preciseren in de memorie van toelichting).

Nr. 343 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 329

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Dit artikel overlapt artikel 493 (Advies van de Raad van State, blz. 83). Het is daarom beter artikel 493 te behouden omdat dat betrekking heeft op alle gerechten (Advies van het Hof van Cassatie).

Nr. 344 VAN MEVROUW NYSSSENS

Art. 330

Dit artikel doen vervallen.

Justification

Cet article fait double emploi avec l'article 494 (Avis du Conseil d'État, p. 83). Il est préférable de conserver l'article 494 qui concerne toutes les juridictions (Avis de la Cour de cassation).

N° 345 DE MME NYSSENS

Art. 331

Compléter cet article par ce qui suit:

« Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le contrevenant soumet un document quelconque qui apporte la preuve de sa situation financière précaire ».

Justification

L'article 163 du Code d'instruction criminelle que reprend le présent article 331 a été complété par l'article 43 de la loi du 7 février 2003 portant diverses dispositions en matière de sécurité routière (Avis Conseil d'État, p. 83; avis Cass.).

N° 346 DE MME NYSSENS

Art. 332

À cet article, remplacer les mots « Par dérogation à l'article 318, la copie du jugement n'est pas envoyée » par les mots « Les dispositions de l'article 318 ne sont pas applicables ».

Justification

Cet amendement est une suite logique de l'amendement n° 33 portant sur l'article 318, lequel remplace le système proposé de l'envoi de la copie du jugement dans les cinq jours prévu dans la proposition, par le système, moins onéreux en moyens humains et matériels, proposé par l'OBFG, de la remise d'une copie du jugement au moment du prononcé, avec la signature éventuelle d'un registre ou de la feuille d'audience pour accusé de réception.

Cette solution allégera le travail des greffes et permettra d'économiser les frais d'envoi.

Une copie est tenue à la disposition des parties qui n'étaient pas présentes ou représentées à l'audience.

Le tout précisément sous réserve de l'article 332 en ce qui concerne le tribunal de police.

N° 347 DE MME NYSSENS

Art. 333

Au 3°, remplacer les mots « de l'article 221 » par les mots « des articles 222 et 223 ».

Verantwoording

Dit artikel overlapt artikel 494 (Advies van de Raad van State, blz. 83). Het is daarom beter artikel 494 te behouden omdat dat betrekking heeft op alle gerechten (Advies van het Hof van Cassatie).

Nr. 345 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 331

Dit artikel aanvullen als volgt:

« De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum van de boete indien de overtreder om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële toestand bewijst. »

Verantwoording

Artikel 163 van het Wetboek van Strafvordering, dat in het voorliggende artikel 331 wordt overgenomen, is aangevuld door artikel 43 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid (Advies Raad van State, blz. 83; advies Cassatie).

Nr. 346 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 332

In dit artikel de woorden « In afwijking van artikel 318, wordt het afschrift van het vonnis niet toegezonden » vervangen door de woorden « De bepalingen van artikel 318 zijn niet van toepassing ».

Verantwoording

Dit amendement is een logisch gevolg van amendement nr. 33 op artikel 318, dat het systeem uit het voorstel, namelijk het versturen van een afschrift van het vonnis binnen vijf dagen, vervangt door een door de OBFG voorgesteld systeem dat qua menselijke en materiële middelen minder kost, namelijk het afgeven van een afschrift van het vonnis op het ogenblik van de uitspraak, waarbij eventueel een register of een zittingsblad voor ontvangst wordt getekend.

Deze oplossing zal de werklast van de griffies verlichten en verzendingskosten uitsparen.

Een afschrift wordt bewaard voor de partijen die niet aanwezig of vertegenwoordigd waren op de terechtzitting.

Dit alles geldt onder voorbehoud van artikel 332 wat de politierechtbank betreft.

Nr. 347 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 333

In het 3° van dit artikel, in de Nederlandse tekst de woorden « artikel 222 » vervangen door de woorden « de artikelen 222 en 223 ».

Justification

Adaptation technique (Avis Cass.; Avis Conseil d'État, p. 84).

N° 348 DE MME NYSSENS

Art. 334

Remplacer les mots « du lieu où le prévenu a eu sa dernière résidence » par les mots « du lieu où le prévenu réside ou a eu sa dernière résidence connue ».

Justification

Le Conseil d'État suggère d'harmoniser la terminologie utilisée à ce sujet (notamment aux articles 59, alinéa 1er, et 135, alinéas 2 et 3).

N° 349 DE MME NYSSENS

Art. 336

Supprimer les §§ 2 et 3 de cet article.

Justification

Cet amendement est le pendant de l'amendement apporté à l'article 326 de la proposition.

Il tient compte de l'arrêt rendu par la Cour européenne des droits de l'homme du 21 janvier 1999 dans l'affaire Van Geyselghem c. Belgique, laquelle a considéré qu'un accusé ne perd pas le bénéfice du droit à être effectivement défendu par un avocat du seul fait de son absence aux débats. Même si le législateur doit pouvoir décourager les absences injustifiées, il ne peut les sanctionner en dérogeant au droit à l'assistance d'un défenseur.

Il reprend les dispositions contenues dans la loi du 12 février 2003 qui a modifié sur ce point l'article 152 du Code d'instruction criminelle suite à l'arrêt Van Geyselghem.

N° 350 DE MME NYSSENS

Art. 336

Remplacer le § 5 par ce qui suit:

« Si la citation a eu lieu à personne ou que le prévenu en a eu connaissance et que le prévenu a manifesté sa volonté de manière non équivoque de renoncer à comparaître ou à se faire représenter par un avocat, le jugement rendu sera réputé contradictoire et sera signifié à la requête du ministère public. Un mandat d'amener peut être décerné à l'égard du prévenu ».

Verantwoording

Technische aanpassing (Advies Cassatie; advies Raad van State, blz. 84.)

Nr. 348 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 334

De woorden « laatste verblijfplaats van de beklaagde » vervangen door de woorden « plaats waar de beklaagde verblijft of zijn laatste gekende verblijfplaats heeft gehad ».

Verantwoording

De Raad van State stelt voor de gebruikte terminologie eenvormig te maken (met name in de artikelen 59, eerste lid, 135, tweede en derde lid).

Nr. 349 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 336

De §§ 2 en 3 van dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Dit amendement is de tegenhanger van het amendement op artikel 326 van het voorstel.

In dit amendement wordt rekening gehouden met het arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 21 januari 1999 in de zaak Van Geyselghem versus België, waarin het Hof heeft geoordeeld dat een beschuldigde het recht om effectief te worden verdedigd door een advocaat niet verliest alleen vanwege zijn afwezigheid op de debatten. De wetgever moet ongerechtvaardigde afwezigheden wel kunnen ontmoedigen, maar hij mag ze niet bestraffen door af te wijken van het recht op bijstand van een raadsman.

Dit amendement neemt de bepalingen over van de wet van 12 februari 2003 die artikel 152 van het Wetboek van strafvordering heeft gewijzigd naar aanleiding van het arrest-Van Geyselghem.

Nr. 350 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 336

Paragraaf 5 van dit artikel vervangen als volgt:

« Als de dagvaarding is geschied aan de persoon van de beklaagde of de beklaagde er kennis van heeft genomen en op ondubbelzinnige manier de wil heeft te kennen gegeven om niet te verschijnen en zich niet te laten vertegenwoordigen door een advocaat, wordt het vonnis dat gewezen wordt geacht op tegenspraak te zijn en ten verzoeken van het openbaar ministerie aan de beklaagde betekend. Ten aanzien van de beklaagde kan een bevel tot medebrenging worden uitgevaardigd. »

Justification

Cet amendement est le pendant de l'amendement apporté à l'article 326 de la proposition.

Cet amendement reprend l'article 185, § 2, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle tel qu'il a été modifié par la loi du 12 février 2003, mais en lui apportant des modifications substantielles :

1° la sanction du «réputé contradictoire» et du mandat d'amener ne peut intervenir que si le ministère public prouve que la citation a eu lieu à la personne du prévenu ou que le prévenu en a eu connaissance et qu'il a manifesté sa volonté de manière expresse ou à tout le moins de manière non équivoque de renoncer à comparaître ou à se faire représenter par un avocat. Cela signifie que la sanction ne s'applique pas si c'est par suite d'une force majeure que le prévenu est absent ou n'est pas représenté par un avocat;

2° cette sanction vaut que le prévenu ait comparu ou non à l'audience d'introduction conformément au § 1er de l'article 185.

Ces aménagements tendent de répondre aux critiques de la doctrine en ce qui concerne l'actuel article 185, § 2, qui sont les suivantes :

— Le système sanctionne plus sévèrement celui qui a comparu (en personne ou représenté) à l'audience d'introduction que celui qui a été absent ou ne s'est pas fait représenter à l'audience d'introduction, puisque ce dernier n'encourent pas de sanction s'il est absent à l'audience alors que le juge a ordonné sa comparution personnelle.

— Le système risque de porter atteinte aux droits de la défense dans la mesure où il ne distingue pas l'hypothèse où le prévenu fait volontairement défaut à une audience subséquente et celle où il fait défaut indépendamment de sa volonté. Dans ce dernier cas, ayant été présent à l'audience d'introduction mais dans l'impossibilité d'être présent ou de se faire représenter à l'audience ultérieure, il perdra un degré de juridiction et sera contraint d'introduire un appel. Alors qu'un prévenu qui fait défaut et ne se fait pas représenter sans motif particulier bénéficiera toujours de la voie de l'opposition.

— Ce système peut aboutir en pratique à un effet opposé à l'effet recherché, à savoir que les avocats vont déconseiller à leur client de comparaître à la première audience.

— Il n'est par ailleurs pas certain que la Cour européenne considérera que la sanction proposée à l'article 185, § 2, à la suite de l'adoption de la loi du 12 février 2003 est mieux proportionnée aux objectifs poursuivis par le législateur, à savoir décourager les absences injustifiées.

N° 351 DE MME NYSSENS

Art. 342

Compléter cet article par un 4°, rédigé comme suit :

« 4° *par l'arrêt de renvoi de la chambre des mises en accusation en ce qui concerne le jugement des ministres.* »

Justification

L'amendement vise le mode de saisine de la cour d'appel en cas de jugement de ministres conformément aux articles 16 de la loi du

Verantwoording

Dit amendement is de tegenhanger van het amendement op artikel 326 van het voorstel.

Dit amendement neemt artikel 185, § 2, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering over, zoals gewijzigd bij de wet van 12 februari 2003, maar met een aantal belangrijke wijzigingen :

1° de sanctie van het «op tegenspraak geacht te zijn» en van het bevel tot medebrenging kan alleen worden opgelegd als het openbaar ministerie bewijst dat de dagvaarding aan de persoon van de beklaagde is geschied of dat de beklaagde er kennis van heeft genomen maar uitdrukkelijk of in elk geval op ondubbelzinnige manier de wil te kennen heeft gegeven om niet te verschijnen of zich niet te laten vertegenwoordigen door een advocaat. Dat betekent dat de sanctie niet wordt toegepast als de beklaagde door overmacht afwezig is of niet door een advocaat wordt vertegenwoordigd;

2° de sanctie wordt toegepast ongeacht of de beklaagde op de inleidingszitting is verschenen overeenkomstig § 1 van artikel 185.

Deze aanpassingen bieden een oplossing voor de bezwaren die in de rechtsleer zijn geopperd tegen het huidige artikel 185, § 2, namelijk :

— Het bestaande systeem straft de persoon die is verschenen (persoonlijk of vertegenwoordigd) op de inleidingszitting strenger dan degene die afwezig is gebleven op de inleidingszitting en zich ook niet heeft laten vertegenwoordigen. Die laatste wordt namelijk niet gestraft als hij niet op de terechtzitting verschijnt hoewel de rechter zijn persoonlijke verschijning heeft bevolen.

— Het bestaande systeem kan de rechten van de verdediging schenden omdat er geen onderscheid gemaakt wordt naargelang de beklaagde vrijwillig dan wel om redenen buiten zijn wil verstek laat gaan op een latere terechtzitting. Als hij, in dit laatste geval, aanwezig was op de inleidingszitting maar onmogelijk aanwezig kan zijn of zich onmogelijk kan laten vertegenwoordigen op een latere zitting, verliest hij een aanleg en is hij verplicht om hoger beroep in te stellen. Voor een beklaagde die zonder enige bijzondere reden verstek heeft laten gaan en zich niet heeft laten vertegenwoordigen staat daarentegen nog altijd verzet open.

— Dit systeem kan net het tegenovergestelde gevolg hebben van wat men wil bereiken, namelijk dat advocaten hun cliënten zullen afraden om op de inleidingszitting te verschijnen.

— Het is bovendien niet zeker dat het Europees Hof zal vinden dat de sanctie die, na de goedkeuring van de wet van 12 februari 2003, is opgenomen in artikel 152, beter in verhouding staat tot het door de wetgever nagestreefde doel, namelijk ongerechtvaardigde afwezigheden ontmoedigen.

Nr. 351 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 342

Dit artikel aanvullen met een 4°, luidende :

« 4° *krachtens een arrest tot verwijzing van de kamer van inbeschuldigingstelling voor de berechting van ministers.* »

Verantwoording

Dit amendement betreft de manier waarop een zaak bij het hof van beroep aanhangig wordt gemaakt in geval van berechting van

25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres et de la loi spéciale du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des membres des gouvernements de communauté ou de région (avis Conseil d'État, p. 85; Avis Cass.).

N° 352 DE MME NYSSENS

Art. 353

Remplacer les mots « à la sous-section 1re de la présente section » par les mots « au présent Code ».

Justification

Correction technique. Avis du Conseil d'État p. 87.

N° 353 DE MME NYSSENS

Art. 365

Apporter à cet article les modifications suivantes :

A. Remplacer le mot « emporteront » par les mots « pourront emporter »,

B. Compléter l'article par ce qui suit :

« L'autorité prend à cet égard une décision motivée après avoir entendu la personne concernée ».

Justification

Selon l'AJIB, il convient de préciser que l'autorité doit motiver sa décision (qui revêt la qualité d'un acte administratif unilatéral dans le cadre d'une procédure disciplinaire). Par ailleurs, pour garantir le respect des droits de la défense, la mesure ne peut être automatique. Elle doit rester facultative, l'autorité devant avoir la possibilité de ne pas prononcer la sanction en fonction des circonstances de l'espèce, et le fonctionnaire concerné doit avoir été entendu.

N° 354 DE MME NYSSENS

Art. 366

Apporter à cet article les modifications suivantes :

A. Dans le texte français, remplacer les mots « au juge de paix » par les mots « et au juge d'instruction »,

B. Remplacer les mots « les mandats d'amener, de dépôt et d'arrêt » par les mots « les mandats d'arrêt ».

ministers overeenkomstig artikel 16 van de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers en artikel 16 van de bijzondere wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een gemeenschaps- of gewestregering (advies Raad van State, blz. 85; advies Cassatie).

Nr. 352 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 353

De woorden « in het eerste hoofdstuk van deze titel » vervangen door de woorden « in dit Wetboek ».

Verantwoording

Technische verbetering. Advies van de Raad van State, blz. 87.

Nr. 353 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 365

Dit artikel wijzigen als volgt :

A. De woorden « hebben het verlies van acht dagen wedde ten gevolge » vervangen door de woorden « kunnen het verlies van acht dagen wedde ten gevolge hebben »,

B. Het artikel aanvullen als volgt :

« De overheid neemt ter zake een met redenen omklede beslissing na de betrokken persoon te hebben gehoord ».

Verantwoording

Volgens de Belgische Vereniging van onderzoeksrechters moet worden gepreciseerd dat de overheid haar beslissing moet motiveren (het gaat immers om een eenzijdige administratieve handeling in het kader van een tuchtprocedure). Bovendien mag de maatregel, met het oog op de eerbiediging van de rechten van de verdediging, niet automatisch worden opgelegd. De maatregel moet facultatief blijven : de overheid moet de keuze hebben om de straf niet uit te spreken afhankelijk van de omstandigheden. De betrokken ambtenaar moet bovendien worden gehoord.

Nr. 354 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 366

Dit artikel wijzigen als volgt :

A. De woorden « , de onderzoeksrechter en de vrederechter » vervangen door de woorden « en de onderzoeksrechter »,

B. De woorden « de bevelen tot medebrenging, tot bewaring en tot aanhouding » vervangen door de woorden « de bevelen tot aanhouding ».

Justification

A. La proposition ne prévoit pas de délégation au juge de paix. Il y a lieu de l'omettre. Par contre, il y a lieu d'ajouter le juge d'instruction en tant qu'autorité à laquelle la délégation peut être donnée par le procureur du Roi et le président aux fins d'exercice des fonctions qui leur sont respectivement attribuées.

B. Le mandat de dépôt n'existe plus. Par ailleurs, il y a lieu de supprimer l'exception du mandat d'amener qui n'est pas visée à l'article 377, lequel n'excepte que le mandat d'arrêt.

Clotilde NYSENS.

Verantwoording

A. Het voorstel maakt het niet mogelijk om de vrederechter een opdracht te geven en hij mag dan ook niet worden vermeld. Daarentegen moet wel worden verwezen naar de onderzoeksrechter als instantie waaraan de procureur des Konings en de voorzitter de ambtsverrichtingen waarmee zij onderscheidenlijk belast zijn, kunnen opdragen.

B. Het bevel tot bewaring bestaat niet meer. Bovendien moet de uitzondering die wordt gemaakt voor het bevel tot medebren-
ging geschrapt worden. In artikel 377 wordt immers alleen voor het bevel tot aanhouding een uitzondering gemaakt.